

Úterý 5. postního týdne

📖 Nu 21,4-9; Jan 8,21-30

Nm 21,4b-9

Hebreové táhli od hory Hor cestou směrem k Rákosovému moři, aby obešli zemi Edomitů, a lid už omrzelo být stále na cestě. Lidé mluvili proti Bohu i Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abychom umřeli tady na poušti. Není chléb ani voda. Už máme dost té hladové stravy.“ Hospodin poslal proto na lid jedovaté hady, jejichž uštknutí způsobilo smrt mnoha lidí z Izraele. Lidé přišli k Mojžíšovi a řekli: „Hřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě; modli se k Hospodinu, aby od nás odstranil hady.“ A Mojžíš se modlil za lid. Hospodin řekl Mojžíšovi: „**Udělej si hada a vztyč ho na kůl; každý uštknutý, když se na něj podívá, zůstane na živu.**“ Mojžíš zhotovil měděného hada, vztyčil ho na kůl, a když had někoho uštkl a ten pohlédl na měděného hada, zůstal na živu.

Jan 8,21-30

Ježíš řekl farizeům: „Já odcházím. Budete mě hledat, ale zemřete ve svém hříchu. Kam jdu já, tam vy přijít nemůžete.“ Židé řekli: „Chce si snad vzít život, že prohlašuje: `Kam jdu já, tam vy přijít nemůžete?`“ A on jim řekl: „Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já z tohoto světa nejsem. Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. **Ano, jestliže neuvěříte, že jsem to já, zemřete ve svých hříších.**“ Zeptali se ho: „**Kdo (tedy) jsi?**“ Ježíš jim odpověděl: „Stále vám to říkám. Měl bych o vás hodně co mluvit a co soudit; ale ten, který mě poslal, je pravdivý, a já mluvím k světu to, co jsem slyšel od něho.“ Nepochopili, že k nim mluvil o Otci. Ježíš jim řekl: „**Až povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že jsem to já a že sám ze sebe nic nekonám, ale tak mluvím, jak mě naučil Otec. A ten, který mě poslal, je se mnou. Nenechal mě samotného, protože já stále konám to, co se mu líbí.**“ Když tak mluvil, mnozí v něho uvěřili.

➔ **K evangeliu: Vyvýšený přitahuje (podle S. Faustiho)**

Hřešit znamená chybit, minout cíl. „Hříchem“ par excellence je **modlářství: falešný obraz Boha**, který zaměřuje život směrem opačným, než je Bůh. To je hřích člověka, který už nepoznává Boha jako Otce a sebe jako syna. Původ má v té staré lži, která představuje Boha jako pána žárlivého na své výsady, jenž nenávidí všechny ostatní. Proto se od něj Adam vzdálil. Člověk odsekнутý od svého pramene se lepí na modly, které vysávají život, až se přizpůsobí jejich obrazu (srov. Žl 115,5-8).

„**Až povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že jsem to já,**“ říká Ježíš, a tím zjevuje identitu svou a Boží. Syn, světlo světa, bude odmítnut a vyvýšen svými bratry na kříž; ale právě tam se zjeví a bude poznán jako „Já-jsem“. Výraz „vyvýšit Syna člověka“ odpovídá předpovědím umučení a vzkříšení v ostatních evangeliích... Jan vidí od začátku kříž jako slávu.

Jako Izrael na poušti byl při pohledu na vyvýšeného bronzového hada uzdraven od hadího uštknutí (srov. Nm 21,4-9), tak každý **člověk, který pohlédne na vyvýšeného Syna člověka, se uzdraví od smrtelného jedu**, který ten starý had naočkoval do Adama a do každého jeho syna (srov. 3,14n). **Vyvýšený Syn člověka nás všechny přitahuje k sobě** (Jan 12,32): ukazuje nám svou lásku a usvědčuje z prohanosti lež, která nás zahnala pryč od Boha (srov. Jan 3,16).

✠ MODLITBA

Pane, chci vzít alespoň na chvíli do rukou tvůj kříž, pohlédnu na něj, a tak ho povýšit tváří tvář tomu, čím teď žiji, svým vztahům, úkolům, starostem. Klaním se před tebou, který říkáš „Já-jsem“ a chci se nechat tebou přitáhnout. Amen.

